

10. júna 2022

Meditačný obsah č.142:

V žiadnej meditácii skutočne nesmie chýbať objektívne pozorovanie a vnímanie nejakého objektu sveta alebo duchovných obsahov. Dnes si veľmi veľa ľudí zamieňa spiritualitu za pocit, pri ktorom človek upadá späť do vlastných emócií alebo ľudia dokonca cvičia nesprávne určitý druh cvičenia koncentrácie úplne odvrátení od akéhokoľvek konkrétneho vzťahu k skutočnosti. Hoci ducha si nesmieme zameniť za pozemský jav, ale aj tak počiatočné obrátenie sa k objektu v jasnom nasmerovaní zmyslov poskytuje prvé budovanie orientácie vedomia. Toto obrátenie platí rovnako aj pri obsahoch textov, ktoré čisto zo slov vyjadrujú istotne pozemský pocit, a predsa ich vnútornou náplňou je duchovná dimenzia. Ten, kto sa dnes stará o skutočné a lepšie vytvorenie vzťahu a o kvalitu vzťahu a chcel by robiť spirituálne pokroky, musí sa dostatočne usilovať o túto konkrétnu rovinu v zmysle vnímania a tvorby predstáv. Ak by mal vnášať do meditácie interpretáciu z tej zvláštne pôsobiacej subjektívnej reality, možno až podobnej tranzu alebo snovo-emocionálnej reality, vystavil by sa strašným ilúziám. Väčšina foriem meditácie sa robí práve s motívom úniku z často neznesiteľnej reality, a preto nie sú schopné rozvinúť žiadnu silu, dokonca zapríčiňujú opak, ďalšie šialenstvá s disharmonickým vplyvom na svet ako celok.

Takzvané rozprávanie sa s elementárnymi duchmi je subjektívnou formou, ktorá zodpovedá skôr preludom, než skutočnému poznaniu sveta. Rovnako aj počúvanie hlasov a príliš rýchle emocionálne vžívanie sa a spájanie s nejakou vecou je väčšinou veľmi zavádzajúce. Každý, kto medituje a svojou formou meditácie sa vymyká z konkrétnej reality a usporiadaným budovaním koncentrácie s meditačným obsahom skĺzava do svojho osobného vnútorného života, ten objekty spúta. Negatívnym spôsobom prírodu začarováva, namiesto toho, aby ju oslobodzoval. Zaťažuje a odníma vznikajúce svetelné sily zo stvorenia.

Cieľom každej meditácie je, aby objekty meditácie a okrem toho aj okolie, ako aj ľudia, dostali slobodnejšie svetlo. Otázka pri nasledujúcej meditácii by mala znieť: Čo sa deje s obklopujúcou vzdušnou sférou, ak cvičiaci dokáže dlhší čas udržať koncentráciu objektívnym spôsobom? Je známe, že počas cvičenia sa osobné dýchanie rozvinie do slobodnejšej a ľahšie prístupnej dimenzie. Ako sa však prejaví celková zmena vzduchu, keď sa cvičenie aplikuje na objekt vo vonkajšom svete? Obraz pre túto meditáciu si musí každý meditujúci starostlivo vybudovať v zmysle konsolidačnej fázy, aby potom z toho pomocou rozvinutia koncentrácie vidiac alebo rozpoznávajúc vnímal odpoveď. A preto človek neháda, ale veľmi starostlivo rozvíja pre toto cvičenie základnú predstavu a napokon pracuje z tejto predstavy prostredníctvom koncentrácie,

Meditácia 142

Napísal Administrator

Streda, 24 August 2022 09:14 - Posledná úprava Piatok, 22 December 2023 04:04

až kým sa objaví odpoveď.

[meditácia 140, 141](#) < späť [zoznam meditačných obsahov](#) vpred > [meditácia 143](#)